

[Ømann.]

til de mange, der først og fremmest har betalt dem ind; de skal ud til nogle andre.

Når man dernæst ser på skattelovgivningen, på den linje, man lægger ved at vælge meromsen, den linje, man lægger med hensyn til revision af afskrivningsreglerne, linjen med hensyn til at genindføre opsparingsordninger, ja, så synes jeg, at billedet bliver, at det nok skal være stramt, men kun for nogle, at det ikke skal være stramt for andre; så bliver billedet, at det, man tilsigter, er en afgørende forrykkelse af de forskellige samfundsgrupperes livsvilkår.

Lad mig slutte med at sige, at vi vil stemme for dette finanslovsforslag. Men man vil forstå af den vurdering, jeg her har anlagt af regeringens linje, som den nu må aftegne sig for os, man vil forstå af det billede, der tegner sig for os, at det er med dyb bekymring, vi stemmer for dette forslag til finanslov. Hvis denne linje skal fortsætte og forstærkes — og vi hørte for et øjeblik siden fra hr. Damsgaards side, at han ønskede, at man til næste år skulle sætte et endnu stærkere præg på finansloven, og det bliver vel i den retning, vi har oplevet her, i en privatbetonet, i en klassebetonet retning — ja, så kan der komme det tidspunkt, da vi må vise vor mistillid til regeringen og til den retning, den leder landet i, ved at stemme imod finanslovsforslaget.

Sigsgaard: På baggrund af, hvad jeg sagde under behandlingen af ændringsforslagene i formiddags, vil man forstå, at venstresocialisternes gruppe ikke er særlig begejstret for finanslovsforslaget. Vi beklager den forfejlede landbrugsstøtte, de store forsvarsudgifter, de skadelige besparelser og meget andet. Der lægges op til en politik, som vi ikke har tillid til, af en regering, som vi ikke har tillid til, og derfor må vi denne gang stemme imod finanslovsforslaget.

K. Axel Nielsen: Jeg vil gerne knytte nogle kommentarer til den ekstraordinært

lange udpantningsfrist, som finansministeren har bestemt for et enkelt erhverv, nemlig landbruget.

Det begyndte jo med, at finansudvalget stillede et spørgsmål til finansministeren, og svaret blev givet i en skrivelse af 19. d. m. Deri har finansministeren meddelt, at der den 20. d. m. ville blive indrykket en annonce i bladene om momsafregning for virksomheder, der er registreret som landbrug og fiskeri m. v., bl. a. indeholdende meddelelse om, at afgiftsbeløb, der skulle have været betalt den 20. marts, vil blive overgivet til inddrivelse ved udpantning, såfremt de ikke er betalt den 20. august 1968.

Det hedder videre i finansministeriets skrivelse til finansudvalget:

„I finansudvalget er rejst spørgsmålet om lovligheden af, at udpantningen først påbegyndes efter den 20. august 1968. Hjemmelen til at foretage udpantning findes i lov af 29. marts 1873, jfr. lov af 28. marts 1951. Der findes ikke i denne lov bestemmelser, der hindrer, at udpantningstidspunktet fastsættes som anført i annoncen. Justitsministeriet er enig heri.“

Det er en besynderlig formulering. Der bliver spurgt om lovligheden af, at loven administreres forskelligt over for de forskellige erhvervsgrupper, altså i strid med princippet om lighed for loven. Der svares med, at det ikke står i loven, at der ikke må gøres forskel på folk. Jeg kan da godt forstå, at justitsministeriet er enig heri, for det står faktisk ikke i loven, og det ville da også være meget besynderligt, om loven indeholdt en sådan bestemmelse. Jeg kan også godt forstå, at finansudvalget ikke var tilfreds og bad om et responsum fra justitsministeriets lovafdeling.

Justitsministeriets responsum er, som oplyst af mit partis ordfører, nu afgivet, og jeg har haft lejlighed til i eftermiddag at gå det igennem. Jeg vil gerne citere et par afsnit. Der står på side 3 i denne udtalelse:

„Det af finansudvalget rejste spørgs-